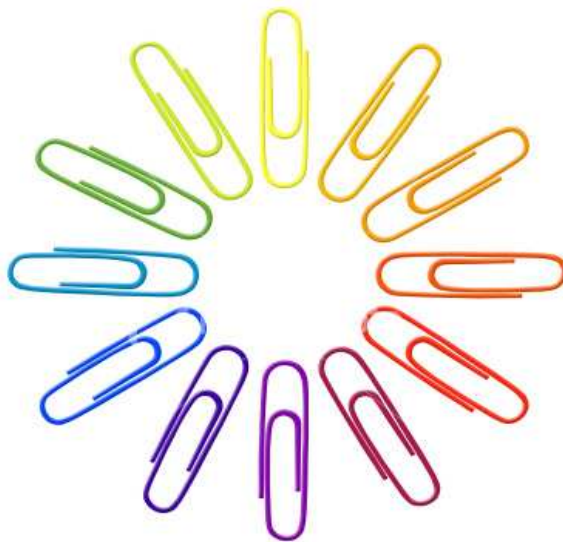

BIJLAGEN

Behorende bij:

Onderzoeksrapport: het niet naleven van de waarheid- en
substantiëeringsplicht; *een verstrekkend(e) gevolg(trekking)?*

Auteur:

J.M. Groenen

Afstudeerorganisatie:

BANNING N.V.

Plaats en datum:

's-Hertogenbosch, 27 mei 2011

INHOUDSOPGAVE

Bijlage 1	Gevolgtrekkingen bij het niet naleven van de waarheidsplicht
Bijlage 2	Gevolgtrekkingen bij het niet naleven van de substantiëringsplicht
Bijlage 3	Gevolgtrekkingen bij het niet naleven van de waarheids- en substantiëringsplicht

Bijlage 1

Gevolgtrekkingen bij het niet naleven van de waarheidsplicht

Uitspraak

HR 25 maart 2011, *LJN* BO9675

Proces- en familierecht. Art. 21 Rv geldt voor alle in Rv geregelde procedures. De rechter mag aan art. 21 Rv ambtshalve gevolgen verbinden die overeenstemmen met de aard en de ernst van de schending. Ook als de Rb op basis van de processtukken tot een beslissing is gekomen, kan het Hof oordelen dat art. 21 Rv is geschonden. Oordeel HR: voormalig echtelieden zijn ieder in staat zijn de helft van de kosten voor de kinderen te dragen (r.o. 3.2).

Hof Arnhem 9 september 2008, *LJN* BG5032

Alimentatieprocedure. Het Hof is van oordeel dat partijen art. 21 Rv niet naleven (r.o. 4.3). Tijdens de zitting heeft het hof partijen gewezen op art. 21 Rv en de consequenties van het niet naleven (r.o. 4.7). Het Hof kan geen waarheidsgetrouwe draagkrachtvergelijking maken en gaat er zodoende vanuit dat ieder der partijen de helft van de kosten van de kinderen draagt. Aan de hand daarvan heeft het Hof de bijdrage van de man vastgesteld.

Hof 's-Gravenhage 29 maart 2011, *LJN* BQ0571

Hof oordeelt dat in casu geen sprake is van schending en dat art. 21 Rv geen algemene verplichting behelst om alle (mogelijke) relevante feiten en bescheiden in het geding te brengen, maar met name is bedoeld om te voorkomen dat deze door een procespartij zo worden geselecteerd dat sprake is van een onvolledigheid die in feite een onwaarheid oplevert (r.o. 7).

Hof 's-Hertogenbosch 22 juli 2008, *LJN* BE0021

Verzetprocedure. Het verweer van geïntimeerde is niet gemotiveerd en niet deugdelijk onderbouwd. In eerste aanleg legt geïntimeerde een overzicht over, waaruit de belangrijkste gegevens niet kunnen worden afgeleid en bij repliek laat zij na standpunten te onderbouwen. Appellante stelt dat geïntimeerde tracht haar en de rechter op het verkeerde been te zetten en stelselmatig voorziet van onvolledige informatie (r.o. 4.12). Het hof deelt die mening. Sanctie: de verzetvordering van geïntimeerde wordt afgewezen + veroordeling in de proceskosten in eerste aanleg en hoger beroep.

Hof 's-Hertogenbosch 7 juli 2009, *LJN* BJ4469

Tussenarrest. Het hof oordeelt dat de Rb een te zware sanctie heeft toegepast door het passeren van alle stellingen en weren van eiser en de vordering aan gedaagde toe te wijzen. Eiser voerde herhaaldelijk feiten niet tijdig, niet volledig en niet naar waarheid aan (r.o. 4.1.15). De Rb is van oordeel dat met een lichtere sanctie de indruk kan ontstaan dat dit procesgedrag door de vingers wordt gezien (r.o. 4.1.16). Het Hof stelt appellant (voormalig eiser) in de gelegenheid tot bewijslevering. Proceskostenveroordeling uit eerste aanleg blijft in stand.

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011

Hof Leeuwarden 6 augustus 2008, *LJN* BD9890

Het Hof oordeelt dat gelet op de waarheidsplicht het steeds innemen van wisselende stellingen door geïntimeerde, wat ertoe leidt dat appellant zijn proceskansen niet goed kan inschatten, deels voor rekening van geïntimeerde dient te komen. Sanctie: geïntimeerde dient de eigen proceskosten in eerste aanleg en hoger beroep te dragen (r.o. 8).

Rb Alkmaar 16 september 2009, *LJN* BK2195

Gedaagde geeft feiten bewust onjuist weer, waarmee hij de rechter bemoeilijkt in het nemen van een beslissing. Gedaagde had zijn aandelen voor € 1,- aan zijn medegedaagde verkocht, maar nam in de procedure het standpunt in dat hij ze voor € 25.000,- had verkocht. Sanctie: gedaagde wordt niet toegelaten zijn stelling te bewijzen. De rechter gaat uit van het standpunt van eiser en stelt de aandelenwaarde vast op nihil. Proceskostenveroordeling gedaagde.

Rb Amsterdam 7 april 2011, *LJN* BQ3375

Artikel 21 Rv is ook van toepassing op het beslagrekest, omdat in het rekest melding moet worden gemaakt van lopende, doorlopen of beëindigde procedures die relevant zijn voor de beoordeling van de zaak. Verzoeker vraagt tweemaal verlof voor hetzelfde verzoek, dezelfde derden en dezelfde vordering. Hij laat na melding te maken van het (eerste) eerder gevraagde en verleende verlof. De rechter oordeelt dat verzoeker heeft geprobeerd hem te misleiden door deze essentiële informatie weg te laten. De vordering wordt afgewezen.

Rb Amsterdam 25 juni 2008, *LJN* BD6614

De rechter is met gedaagden van mening dat eisers hebben verzuimd de aan hun vordering ten grondslag gelegde, voor de beslissing van belang zijnde feiten, volledig en naar waarheid aan te voeren. Sanctie: gezien de stand van de procedure wordt de vordering afgewezen bij gebrek aan een voldoende draagkrachtige grondslag en worden eisers veroordeeld in de proceskosten van alle partijen (waaronder gedaagden 1 t/m 9).

Rb Arnhem 2 maart 2011, *LJN* BP6212

Tussenvonnis. Verweer en stellingen van gedaagden zijn onvolledig. Sanctie Rb: de gevolgen van de onduidelijkheden komen voor rekening van gedaagden (r.o. 4.8) en de stellingen worden verworpen (r.o. 4.21). De vordering ligt voor een groot deel voor afwijzing gereed.

Rb Assen 18 maart 2009, *LJN* BI4584

Eiser houdt stukken achter die gunstig zijn voor gedaagde, schetst de Rb een verkeerd beeld van het geschil en geeft ontwijkende en tegenstrijdige antwoorden op vragen van de Rb. Eiser maakt het de rechter zo goed als onmogelijk een beslissing te nemen. Ook laat eiser verweren onbesproken en geeft bewust een onjuiste weergave van feiten. Sanctie: de rechter sluit het onderzoek en wijst de vorderingen af met veroordeling van eiser in de proceskosten.

Rb 's-Gravenhage 13 mei 2008, *LJN* BD7543

Kort geding. Geheimhoudingsplicht na mediation versus art. 21 Rv. Op grond van de mediationovereenkomst mogen partijen in een procedure bij de burgerlijke rechter alleen de vaststellingsovereenkomst overleggen. De rechter oordeelt dat geen nakoming kan worden gevorderd van andere bewijsmiddelen waaruit blijkt dat er een (vaststellings)overeenkomst tot

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011

	stand is gekomen, omdat dit strijd kan opleveren met art. 21 Rv. De geheimhouding weegt hier zwaarder.
Rb Haarlem 25 februari 2009, <i>LJN</i> BH4070	Gedaagde schendt art. 21 Rv door te stellen nooit iets met eiser te zijn overeengekomen. Sanctie: de rechter verwerpt integraal het verweer van gedaagde en zijn betwisting bij dupliek. Ook proceskostenveroordeling en betaling buitengerechtelijke incassokosten voor gedaagde.
Rb 's-Hertogenbosch 12 november 2008, <i>LJN</i> BG4654	De Rb constateert dat gedaagde 21 Rv meerdere malen heeft geschonden. Stellingen blijken onjuist en het feitencomplex onvolledig. Gedaagde krijgt bij tussenvonnis de kans alsnog een volledige en ware versie van de feiten aan te voeren. Gedaagde faalt. Hij voert bij akte nieuwe feiten aan en wijzigt ze later weer. De feiten zijn onlogisch en roepen vragen op (r.o. 2.26). Sanctie: de Rb verwerpt het verweer van gedaagde als onvoldoende gemotiveerde betwisting van de stellingen van eiser (r.o. 2.27) en wijst alle proceskosten toe aan gedaagde.
Rb Maastricht 24 november 2010, <i>LJN</i> BO7703	KG. Gedaagde stelt bij dagvaarding dat hem geen verweren bekend zijn. Zijn verklaringen ter zitting zaaien twijfel, net als zijn uitspraken in de dagvaarding. Sanctie: schorsing van de uitvoerbaarheid van het vonnis van de kantonrechter, dat tot stand is gekomen op basis van de dagvaarding die door gedaagde niet volledig en niet naar waarheid is opgesteld. Ook veroordeling in de proceskosten (r.o. 3.5).
Rb Rotterdam 8 december 2010, <i>LJN</i> BP2476	Eiser is zes jaar voor het uitbrengen van de dagvaarding overleden. Het overlijden is pas in de fase dat pleidooi werd gevraagd aan bod gekomen. Het niet melden van het overlijden is in strijd met art. 21 Rv en een goede procesorde. Eiser wordt niet-ontvankelijk verklaard.
Ktr Alkmaar 28 april 2010, <i>LJN</i> BO5305	Gedaagde doet een beroep op nietigheid van de dagvaarding nu van belang zijnde feiten niet volledig en naar waarheid zijn aangevoerd. Oordeel kanton: het niet naleven kan niet leiden tot nietigheid. Als de dagvaarding al onvolledig zou zijn in het verweer, dan blijkt uit het uitgebreide verweer en de producties van gedaagde genoegzaam dat hij begrijpt waartoe de vordering van eiser strekt en waartegen hij zich verweert.
Ktr Assen 10 augustus 2010, <i>LJN</i> BN4826	Eiser is een incassobureau in de categorie "repeat players". Eiser geeft volhardend een onjuiste stand van zaken in de processtukken. Zo vermeldt zij niet dat gedaagde reeds 80% van de vordering heeft voldaan. Sanctie: afwijzing van de vordering en compensatie van de proceskosten. De rechter geeft eiser een uitbrander over haar professionaliteit en haar wijze van procederen.
Ktr Heerlen 1 april 2009, <i>LJN</i> BI0969	In conventie is de vordering afgewezen wegens strijd met art. 21 Rv. Eiser had dit kunnen herstellen bij repliek, gelet op het uitgebreide verweer van gedaagde, maar heeft dit nagelaten. Sanctie: afwijzing van de vordering en veroordeling in de proceskosten.

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011

Ktr Heerlen 22 juli 2009, *LJN* BJ4377

In conventie wijst de rechter het verweer af, nu gedaagde innerlijke tegenstrijdigheden en ongeloofwaardige stellingen aanvoert. De rechter wijst de vordering in reconventie af als zijnde onvoldoende onderbouwd en de kantonrechter komt daardoor niet toe aan het geven van een bewijsopdracht. Nu het verweer in conventie en de eis in reconventie mede worden verworpen op grond van art. 21 Rv ziet de rechter aanleiding bij veroordeling hogere proceskosten toe te kennen, in die zin dat het salaris gemachtigde wordt verhoogd.

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011

Bijlage 2 Gevolgtrekkingen bij het niet naleven van de substantiëringsplicht

Uitspraak

Hof 's-Hertogenbosch 2 maart 2010, <i>LJN</i> BL6171	Verzoek wijziging alimentatie. De man (appellant) voldoet niet aan de stel- en substantiëringsplicht nu hij nalaat zijn stellingen te onderbouwen. Het Hof stelt de man niet in de gelegenheid nog stukken in het geding te brengen die de juistheid van zijn stellingen kunnen aantonen, nu de man ruimschoots de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen. Het Hof bekrachtigt de beschikking van de Rb en compenseert de proceskosten.
Hof Leeuwarden 23 juni 2009, <i>LJN</i> BI9803	Geïntimeerde wordt door het Hof voor het grootste deel in het ongelijk gesteld. Het Hof ziet aanleiding om de toe te wijzen proceskosten in eerste instantie te matigen, omdat eiser in eerste aanleg (thans appellant) een summier dagvaarding had uitgebracht die niet voldeed aan artikel 111 lid 3 Rv.
Rb Alkmaar 21 juli 2010, <i>LJN</i> BN3048	Tussenvonnis. De Rb overweegt dat niet is voldaan aan art. 111 lid 3 Rv. Ter zitting erkent eiser dat het haar bewuste keuze is geweest een eenvoudige incassodagvaarding uit te brengen en deze niet te onderbouwen met stukken. Na de conclusie van gedaagde heeft eiser een akte met producties ingebracht. Sanctie: de handelwijze wordt afgestraft in het uiteindelijke eindvonnis met twee punten "strafkorting" ingevolge het liquidatietarief (r.o. 4.9).
Rb Amsterdam 23 juni 2010, <i>LJN</i> BP9000	Gedaagde stelt dat de dagvaarding summier en onvolledig is en pleit voor afwijzing van de vordering. De Rb blijkt uit de inhoud van de conclusie van gedaagde en het verdere verloop van de procedure dat gedaagde het aan haar gemaakte verwijt heeft begrepen en zij daar afdoende op heeft kunnen reageren. Het verweer faalt (r.o. 4.1).
Rb Arnhem 5 maart 2008, <i>LJN</i> BC6865	Gedaagde vordert in incident eiser alsnog te laten voldoen aan de substantiëringsplicht. De rechter oordeelt dat het niet de bedoeling is dat hiervoor een incident wordt opgeworpen; dit leidt tot vertraging van de procedure. De discussie kan in de hoofdzaak aan de orde worden gesteld. De Rb veroordeelt gedaagde in de kosten van het opgeworpen incident.
Rb Dordrecht 23 februari 2011, <i>LJN</i> BP5995	Gedaagde stelt dat eiser niet aan de substantiëringsplicht heeft voldaan, nu het verweer van gedaagde daarin niet compleet is. De Rb oordeelt in r.o. 4.1 dat partijen ter comparitie hun standpunten hebben kunnen toelichten. Er blijkt niet van nadelige gevolgen voor gedaagde in zijn procesvoering. Eiser betwist niet dat hij van het gestelde verweer op de hoogte was en dat daarover niets in de dagvaarding staat vermeld. Sanctie: matiging van de proceskostenveroordeling; er wordt geen liquidatiepunt toegekend voor de dagvaarding (r.o. 4.12).

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011

Rb Middelburg 29 september 2010, *LJN* BO9485

Gedaagde stelt dat eiser de substantiëringsplicht heeft verzaakt. De Rb oordeelt dat de dagvaarding de vordering van eiser voldoende weergeeft en de toelichting van eiser ter comparitie neemt elke mogelijke onduidelijkheid weg. De rechter maakt geen gevolgtrekking, omdat het enkel niet naleven van artikel 111 lid 3 Rv, nog afgezien van het feit of daarvan in casu sprake is, geen grond voor afwijzing van de vordering kan opleveren, aldus de Rb.

Rb Roermond 26 mei 2008, *LJN* BD2900

KG. De rechter gaat over tot het schorsen van de executie. De Voorzieningenrechter is van mening dat mogelijk sprake is van een onterecht gewezen veroordelend vonnis; in de hoofdzaak (waarin verstekvonnis is gewezen) is door eiser art. 111 lid 3 Rv niet nageleefd.

Rb Zutphen 14 juli 2010, *LJN* BN2229

Eiser voldoet bij niet aan de substantiëringsplicht, nu zij nalaat haar vorderingen te onderbouwen. Ook brengt zij geen schriftelijke stukken in het geding. Bij eis in reconventie reageert zij middels een akte in conventie op stellingen van gedaagde. Deze wijze van procederen is in strijd met de beginselen van een goede procesorde. Sanctie: de Rb laat de stellingen van eiser in reconventie en de akte buiten beschouwing, besluit dat er geen plaats is voor nadere bewijslevering en wijst de vorderingen af met veroordeling in de proceskosten.

Rb Zutphen 16 maart 2011, *LJN* BQ1738

Tussenvonnis. Gedaagde stelt dat eiser niet-ontvankelijk dient te worden verklaard omdat eiser art. 111 lid 3 Rv heeft geschonden (r.o. 7.1). Eiser laat na melding te maken van onderdelen van het geschil van partijen en de tegenvordering van gedaagde. De Rb is van oordeel dat het verweer faalt; de wet verbindt geen consequenties aan het niet voldoen aan art. 111 lid 3 Rv. Nu gedaagde voor het overige geen bijzondere feiten en/of omstandigheden heeft gesteld die ertoe moeten leiden dat aan het niet voldoen aan de substantiëringsplicht consequenties moeten worden verbonden, wordt het verweer verworpen.

Ktr Helmond 11 november 2009, *LJN* BK5649

De kantonrechter komt tot het oordeel dat eiser en haar gemachtigde in de dagvaarding willens en wetens niet hebben voldaan aan de substantiëringsplicht en hem onjuist hebben voorgelicht. Sanctie: de gang van zaken is in strijd met een goede procesorde. Eiser wordt niet-ontvankelijk verklaard in haar vordering en wordt veroordeeld in de proceskosten.

Ktr Hoorn 18 oktober 2010, *LJN* BO5334

Gedaagde stelt dat eiser niet heeft voldaan aan art. 111 lid 3 Rv, omdat zij in de dagvaarding een algemeen verhaal vertelt i.p.v. vermelding van het verweer. De rechter oordeelt dat eiser, die vaak procedeert, ook in individuele procedures dient te voldoen aan 111 lid 3 Rv. Dat is in casu niet gebeurd. De rechter oordeelt echter dat hij geen aanleiding ziet eiser te bevelen de ontbrekende gegevens alsnog te verstrekken, nu uit het antwoord en de producties blijkt dat gedaagde heeft begrepen waartoe de vordering strekt en waartegen hij zich had te verweren. Gedaagde is niet in zijn verdediging bemoeilijkt of geschaad.

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011

Ktr 's-Hertogenbosch 7 januari 2010, *LJN* BK8602

De rechter constateert dat eiser de hoofdsom in de dagvaarding onvoldoende heeft gespecificeerd en dat het verweer van gedaagde ontbreekt. Geen sanctie; compensatie van de proceskosten nu partijen over en weer in het ongelijk zijn gesteld.

Ktr Maastricht 7 oktober 2009, *LJN* BK0066

Gedaagde stelt dat de onderbouwende stukken die eiser bij repliek overlegt, buiten beschouwing dienen te blijven; eiser heeft niet aan de substantiëringsplicht voldaan. De rechter deelt de mening dat niet is voldaan aan art. 111 lid 3 Rv, maar laat de ingediende stukken niet buiten beschouwing. Wel houdt de kantonrechter bij de proceskostenveroordeling rekening met het te laat indienen van de bescheiden en daarop gerichte stellingen. Sanctie: het salaris gemachtigde wordt teruggebracht tot een punt van het liquidatietarief.

Ktr Maastricht 12 oktober 2009, *LJN* BK0149

Eiser verzuimt bij dagvaarding stellingen toe te lichten en bijlagen bij te voegen. Bij repliek brengt eiser een omvangrijke set producties in het geding. Gedaagde wordt in de gelegenheid gesteld tot dupliek, maar maakt hier geen gebruik van. De vordering van eiser wordt toegewezen. Sanctie: matiging van de proceskostenveroordeling voor gedaagde, met de motivering dat als eiser aan art. 111 lid 3 Rv had voldaan, gedaagde en zijn gemachtigde eerder inzicht zouden hebben gehad in de opbouw en grondslagen van de vordering.

Ktr Roermond 8 februari 2011, *LJN* BP4361

Eiser stelt dat gedaagde niet voldoet aan de substantiëringsplicht. De rechter oordeelt dat het juist eiser is die de verplichting schendt en dat hem de logica ontbreekt dat "eiser meent gedaagde, zijnde een consument zonder procesgemachtigde, te kunnen houden aan de substantiëringsplicht terwijl zij zelf deze plicht met voeten treedt." (r.o. 4.3). De rechter wijst de vordering af, nu hij uit een raadselachtig staatje bij repliek geen betalingen kan afleiden. Ook de proceskosten zijn voor eiser. De rechter acht geen termen aanwezig tot nadere bewijslevering.

Ktr Sittard-Geleen 23 september 2009, *LJN* BJ9117

Eiser voldoet niet aan art. 111 lid 3 Rv en volstaat bij dagvaarding met het overleggen van een raadselachtig staatje. Sanctie: geen herstel van het verzuim nu van een professioneel handelend partij mag worden verwacht dat zij voldoende deugdelijk substantieert. De vordering wordt afgewezen en eiser wordt veroordeeld in de proceskosten.

Ktr Sneek 19 januari 2011, *LJN* BP2742

Gedaagde stelt dat eiser niet aan de substantiëringsplicht heeft voldaan en vordert nietigheid van de dagvaarding. De kantonrechter is van mening dat het hier weliswaar niet gaat om een uitgebreide dagvaarding, maar dat de substantiëring wel voldoende uit de aangehechte producties blijkt. Nu voor het overige niet is gesteld of gebleken dat gedaagde hierdoor in zijn processuele belangen is geschaad, stelt de kantonrechter dat hij geen aanleiding ziet de dagvaarding nietig te verklaren (r.o. 5).

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011

Ktr Tilburg 17 november 2010, *LJN* BO4398

De kantonrechter is van oordeel dat eiser bij dagvaarding onvoldoende relevante feiten en omstandigheden heeft aangevoerd. Bij repliek voert eiser nieuwe feiten aan. Deze wijze van procederen is in strijd met een behoorlijke procesorde en brengt mee dat de vordering enkel moet worden beoordeeld op de bij dagvaarding genoemde feiten en omstandigheden. In casu leidt dit tot afwijzing van de vordering en veroordeling van eiser in de proceskosten.

Ktr Utrecht 2 maart 2011, *LJN* BP6621

De kantonrechter concludeert dat eiser – ook na het verweer van gedaagde – haar vordering ten aanzien van een kennelijk gesloten overeenkomst niet onderbouwt en de overeenkomst zelf ook niet overlegt. In repliek herhaalt zij slechts standpunten. Sanctie: de kantonrechter kan niet afleiden dat tussen partijen een overeenkomst tot stand is gekomen en wijst de vordering af. De proceskosten komen voor rekening van eiser.

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011

Bijlage 3 Gevolgtrekkingen bij het niet naleven van de waarheids- en substantiëringsplicht

Uitspraak

Rb Roermond 27 augustus 2008, *LJN* BG3431

Hoofdprocedure: gedaagden (Erven H) laten verstek gaan. De vorderingen en proceskosten van eiser (B) worden toegewezen. Verstekprocedure: gedaagde in het verzet (B) heeft haar vordering in het licht van de betwisting onvoldoende onderbouwd. Het had op haar weg gelegen nadere stukken in het geding te brengen. Erven H hebben zowel in de hoofd- als in de verzetprocedure B verzocht de stukken in het geding te brengen, maar B doet dit niet. De Rb oordeelt dat sprake is van schending van art. 21 en 111 Rv (r.o. 4.4). Sanctie: het verstekvonnis wordt vernietigd, waardoor de vorderingen van B alsnog worden afgewezen (r.o. 4.5). Ook wordt B veroordeeld in de kosten van de verstekprocedure, met uitzondering van de kosten voor de verzetdagvaarding en het betekenen van het verstekvonnis.

Ktr Groningen 4 januari 2011, *LJN* BP6602

De kantonrechter oordeelt dat de dagvaarding niet voldoet aan art. 21 en 111 lid 3 Rv. Eiser stelt dat gedaagde de vordering niet inhoudelijk betwist. Ook maakte eiser niet van de gelegenheid gebruik ter comparitie te verschijnen. De kantonrechter leidt uit deze proceshouding af dat eiser het niet noodzakelijk heeft geacht haar vordering nader te onderbouwen en oordeelt tot afwijzing van de vordering en veroordeling in de proceskosten.

Ktr Maastricht 16 februari 2011, *LJN* BP5601

Eiser neemt de waarheids- en substantiëringsplicht niet serieus. Ter comparitie blijkt eiser de vordering voldoende te herstellen en te onderbouwen. Zou dit niet gelukt zijn, dan zou de wijze van procederen volgens de kantonrechter een totale afwijzing van de vordering rechtvaardigen (hij verwijst naar een eerdere uitspraak van de Kantonrechter Sittard-Geleen 23 september 2009, *LJN* BJ9117). Er volgt geen sanctie; de proceskosten worden gedeeld.

Ktr Maastricht 16 maart 2011, *LJN* BP8610

Eiser, een repeat player, komt voor de dag met een summier en vaag exploot van dagvaarding. Gedaagde verwijt eiser onzorgvuldig procederen. Eiser slaagt er ook bij repliek niet in alsnog voldoende te onderbouwen. De kantonrechter heeft overwogen aan eisers stellingen voorbij te gaan en wijst de hoofd- en nevenvorderingen integraal af en veroordeelt eiser in de proceskosten.

Ktr Utrecht 16 maart 2011, *LJN* BP7371

Eiser voldoet niet aan de art. 21, 85 en 111 lid 3 Rv. Eiser laat na facturen in het geding te brengen en stelt dat zij niet bekend is met het verweer van gedaagde. Gevorderde rente wordt afwezen nu deze niet is onderbouwd. De rechter is van oordeel dat het verzoek van gedaagde, het afwijzen van de vordering van eiser, te ver gaat. Sanctie: matiging van de proceskostenveroordeling voor eiser nu gedaagde in het ongelijk wordt gesteld.

Bijlagen

J.M. Groenen, mei 2011